

Enkel vreugde (Jacobus 1:1/4)

De naam Jacobus is de Griekse vorm van het Hebreeuwse woord Jakob. Dus Jacobus is vernoemd naar aartsvader Jakob.

Deze Jacobus groeide op in het gezin van Jozef en Maria (hij was zozeged een half broer van Jezus) en hij werd later na Pinksteren oudste in de eerste christengemeente te Jeruzalem.

1 Jakobus, een dienstknecht van God en van de Heere Jezus Christus, aan de twaalf stammen die in de verstrooiing zijn: wees verheugd!

Jacobus noemt zich hier een dienstknecht van God en van de Heere Jezus Christus en dat mogen ook wij zijn. Met onze woorden en met onze werken mogen wij onze Here Jezus dienen.

Hij groet de twaalf stammen in de verstrooiing. Hij bedoelt waarschijnlijk hiermee zowel Joden- als heidenchristenen, sa-

mengevat onder de naam: de twaalf stammen in de verstrooiing, als symbool van het ware en nieuwe Israël.

Jacobus werpt zich direct na de aanhef midden in de zaak, waar het om gaat, namelijk de velerlei verzoeken.

2/3 Acht het enkel vreugde, mijn broeders, wanneer u in allerlei verzoeken terecht komt, want u weet dat de beproeving van uw geloof volharding teweegbrengt.

Er wordt hier gesproken over *allerlei* verzoeken.

Als wij dan deze verzoeken, deze allerlei verzoeken, voor enkel vreugde achten, dan betekent dat, dat wij ondanks die allerlei verzoeken, als een blij en vreugdevol christen door het leven mogen gaan.

Wat is dan een verzoeking?

Het is een beproeving van ons geloof. Waar geloven wij dan in? Wij geloven in overwinning en niet in nederlaag.

Als wij geloven in nederlagen, dan heeft het geen enkele zin om allerlei verzoeken voor enkel vreugde te houden.

Hoe kunnen wij dan, als zwakke mensen, geloven in overwinning? Ja, die overwinning is er door Jezus Christus zoals staat in 1 Cor. 15:57/58

Maar God zij dank, Die ons de overwinning geeft door onze Heere Jezus Christus. Daarom mijn geliefde broeders, wees standvastig, onwankelbaar.

Om met de woorden van Jacobus te spreken: acht deze verzoeken voor enkel vreugde, want de overwinning is er door Jezus Christus.

Volgens Jacobus werkt het volharding ofwel geduld in ons uit. Jacobus heeft het over allerlei verzoeken. En met wat voor soort verzoeken heeft een christen te maken?

Nu, zegt Jakobus, wat voor verzoeking ook om de hoek komen kijken, houd ze voor enkel vreugde.

Een verzoeking is geen zonde. In vers 15 staat: *Daarna, wanneer de begeerte bevrucht is, baart ze zonde.*

En daarbij weten we: de beproefdheid van ons geloof werkt geduld uit. Het werkt iets goeds uit. Het is dus enkel vreugde met nog een geestelijk extraatje.

God heeft namelijk een plan en een doel met ons en Hij wil ons met vreugde naar dat doel leiden.

Wat is dan dat doel, wat Hij met ons voor heeft?? Dat staat in het volgende vers:

4 Maar laat die volharding ook volledig mogen doorwerken, opdat u volmaakt bent en geheel oprecht, en in niets tekort schiet.

Het geduld moet volledig doorwerken op alle terreinen in ons leven. In het woordje "doorwerken" zit iets van doorzuren, het moet helemaal met ons verweven worden.

Is dat niet een heerlijk doel en een heerlijk plan, dat God met

ons heeft? Hij wil ons volkomen en onberispelijk maken.

Maar dat is toch niet mogelijk, zult u misschien denken. Het is wel mogelijk maar alleen door het geloof. Alleen door geloof in Zijn overwinning is het mogelijk.

Het is een kwestie van doorwerken; het geduld moet doorwerken, volkomen doorwerken. Het einddoel is: volkomen (oftewel gaaf), onberispelijk naar het geweten, en in niets te kort schieten.

Als wij een aards doel hebben, b.v. ons huis schilderen of een nieuwe keuken plaatsen, dan willen wij dat toch ook perfect en niet half voor elkaar hebben.

In mijn eigen leven heb ik opgemerkt, dat het in de omgang met onze medemensen, vooral met onze naaste medemensen zoals man, vrouw en kinderen – vaak op geduld aan komt.

Het gaat er om, geduld te hebben met mijzelf en geduld te hebben met mijn medemensen.

Het woord "volharding" in deze tekst is hetzelfde woord voor "geduld", zoals Petrus Canisius zo mooi in zijn vertaling zegt:

Welnu, het geduld behoeft slechts volkomen te worden, dan zijt gij volmaakt en ongerept en schiet gij in niets te kort.

Het geduld hoeft slechts volkomen te worden ... dan zijt gij volmaakt, ongerept en schiet gij in niets te kort.

Zijn wij in de rust, dan zijn wij beter in staat om ons spreken te sturen.

Een spreekwoord zegt: "Oefening baart kunst" en een ander spreekwoord zegt: "geduld overwint alles."

Waarom gaat het soms mis in een huwelijk? Men heeft geen geduld meer met elkaar. Laten we geduld hebben met elkaar. Het is de weg naar volkomen geluk.

En nu gaan we naar een gedeelte in de bijbel waar staat, dat God

ons alle kracht wil geven tot alle geduld.

En dat is precies wat wij nodig hebben. Alle kracht tot alle geduld! We lezen daarover in Col. 1:11 waar staat:

Terwijl u met alle kracht bekrachtigd wordt, overeenkomstig de sterkte van Zijn heerlijkheid, om met blijdschap in alles te volharden en geduld te oefenen.

En wat is de voorwaarde? Die staat in het vers daarvoor, in vers 10:

Zodat u wandelt op een wijze de Heere waardig, Hem in alles behaagt, in elk goed werk vrucht draagt en groeit in de kennis van God.

Wanneer wij van onze kant zeggen:

- Heer Jezus, mijn verlangen is om U waardig te wandelen.
- En ik wil U in alles behagen
- En ik wil graag in het leven van alledag vrucht

dragen, namelijk deze vrucht van de Geest.

- Heer, ik wil graag opwassen, opgroeien, in de rechte kennis van U.

Dan geldt vers 11 ook voor ons: *Terwijl u met alle kracht bekrachtigd wordt, overeenkomstig de sterkte van Zijn heerlijkheid, om met blijdschap in alles te volharden en geduld te oefenen.*

Om met blijdschap in alles te volharden en geduld te oefenen.

Kijk, dat is nu wat het geduld zo mooi maakt. Je kunt geduld oefenen maar je kunt ook alle kracht krijgen tot alle geduld met blijdschap.

Nog even terug naar Jakobus 1:4 (Vertaling Petrus Canisius):

Het geduld behoeft slechts volkomen te worden, dan zijt gij volmaakt.

Geduld is iets, waarmee wij ons mogen bekleden alsof het een kledingstuk is.

In de Kolossenbrief wordt gesproken over dingen die wij zullen afleggen, maar ook over dingen, die wij zullen aandoen.

Er staat in Col. 3:12

Bekleed u dan, als uitverkorenen van God, heiligen en geliefden, met innige gevoelens van ontferming, vriendelijkheid, nederigheid, zachtmoedigheid, geduld.

We zijn uitverkoren heiligen en geliefden; en dan mogen we ons bekleden met deze hemelse deugd: geduld. Bekleed u dan, roept de bijbel ons toe: geduld.

We herhalen nog even onze kerntekst uit Jacobus 12/3 waar staat:

2/3 Acht het enkel vreugde, mijn broeders, wanneer u in allerlei verzoeken terechtkomt, want u weet dat de beproeving van uw geloof volharding teweegbrengt.